

[Hagen Hagonsen.]

gælder da i hvert fald ikke for Københavns kommune, det gælder heller ikke for den kommune, jeg kommer fra, og det er en ganske personlig bemærkning, jeg gør her, om, hvordan forholdene er på Frederiksberg, der jo ofte bliver hængt ud for at være en rig kommune, skønt guderne skal vide, at vi i hovedstadsrækken ligger meget langt nede i indkomstniveau.

De rige kommuner, siger man, skal have mange og har måske for mange sengepladser. De mange sengepladser, de har, vil senere komme dem til gode, hvis man gennemfører ordningen her. Jeg vil gerne i den forbindelse gentage, hvad jeg sagde før, at netop disse kommuner har et affolkningsproblem, der gør, at man i højere og højere grad må være rede til at overtage omsorgen for de ældre medborgere og sørge for, at der er mulighed for, at de kan få pleje og ophold. Det gælder langtidshospitaler, det gælder plejehjemspladser og alt, hvad der overhovedet bliver frigjort inden for hovedstadskommunerne i henseende til sygehussenge, at det vil blive taget i brug til de ting, jeg nævnte.

Så skal jeg blot lige sige, at der stilles særlige krav til en centerkommune. Til fru Aase Olesen blot den bemærkning, at jeg heller ikke skal deltage i bestemmelser om hverken had- eller kærlighedsforhold, men kunne måske blot forvente lidt platonisk sympati fra fru Aase Olesens side over for det område, jeg har talt om.

Kristine Heltberg (SF):

Det er ikke, fordi jeg ønsker at indlede nogen polemik med indenrigsministeren, men jeg vil bare bede indenrigsministeren om at gennemlæse, hvad det egentlig var, jeg sagde i min første ordførertale i anledning af dette lovforslag. Der er ingen tvivl om, at ministeren så vil opdage, at der er en absolut konsekvens i den tankegang, jeg her på socialistisk folkepartis vegne har givet udtryk for.

Det, vi ønsker, er at få en så rimelig og fornuftig beregning af bloktilskuddene, at reformen viser sig at være en positiv reform, der vil vække tilslutning i landet, og ikke bliver noget af det, som man vistnok populært kalder for kildeskattetragedien eller -sammenbruddet. Altså et princip må gen-

nemføres på en måde, der er tilfredsstillende, ellers virker selve tanken på en uheldig måde på vælgerne og på os selv. Man begynder at lede efter fejl i selve det i og for sig rigtige princip, hvis gennemførelsen, den tekniske beregning, er forkert. Det mener jeg stadig væk vi er ude for.

Jeg har tidligere sagt til ministeren, og jeg vil gentage det her, at det forekommer mig, at det foreliggende lovforslag er væsentlig bedre end det, vi havde til behandling sidst, men ikke desto mindre mener jeg, at skævhederne er til stede. Når fru Aase Olesen foreslår løn- og prisindeksen taget ud af beregningerne, har hun mange gode og logiske argumenter for det, og de argumenter mener jeg ikke man bør underkende.

En anden ting er, at det åbenbart ikke er tilstrækkeligt. Hvad enten vi beholder disse løn- og prisindekser eller ej, uretfærdigheder er der stadig væk. Det forekommer mig bare, at den uretfærdighed, vi øver ved at tage løn- og prisindeksen væk for en så stor og væsentlig del af landets befolkning som den, der bor i Københavns kommune, står i et vist misforhold til den uretfærdighed, som det fra ministerens hånd foreliggende beregningsgrundlag er udtryk for. Vi må her vælge mellem et mindre og et større onde som så tit, og vi foretrækker derfor den mere nuancerede beregning, som vi trods alt mener at finde i ministerens forslag fremfor i det af fru Aase Olesen fremførte. Men princippet om en nogenlunde reel ligestilling af landets borgere må man ikke tage os fortrydeligt op; det vil vi fastholde.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige til hr. Maisted, at når de offentlige ydelser tages ud af bruttofaktorindkomsten, så skal vi altså regne med en ny bruttofaktorindkomst. Dér er jeg bare enig i det, som hr. Jacob Sørensen sagde, og jeg kan ikke anbefale at stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag.

Hr. Jacob Sørensen nævnte, at han i sin tid som indenrigsminister fik gennemført, at man skulle have en mindre udligning i hovedstadsområdet i forhold til det øvrige land, og at staten overtog en vis del af udligningen. Det måtte simpelt hen være ud fra den betragtning, at der foregik en vis grovere udligning. Derfor kan jeg altså bare ikke få ind i hovedet, at det synspunkt